

...In *Engeland* hebben enige Engelse leden van de vorige Generale Raad — die door Marx in Den Haag op grond van schriftelijke bewijzen en hun eigen bekentenis ronduit werden beschuldigd van omkoopbaarheid, waartegen zij geen woord durfden inbrengen — in december vorig jaar een scheuring teweeggebracht in de Britse Federale Raad. Zij stapten uit deze raad en riepen een separaat congres in het leven van maar liefst *elf* mensen, van wie niemand ook maar zou durven vertellen of zij secties vertegenwoordigen en zo ja welke. Deze elf mensen spraken hun verontwaardiging uit tegenover de Haagse besluiten en formeerden een kamp van scheurmakers; ze worden bestuurd door twee buitenlanders — *Eccarius* en *Jung*. Vanaf dat moment bestonden er twee federale raden, doch met dit verschil, dat de ene, die onder de Internationale viel, bijna alle secties achter zich had, terwijl de andere, die van de scheurmakers, niemand anders vertegenwoordigde dan de eigen leden. De tweede raad hield deze komedie gedurende enige maanden vol, maar legde uiteindelijk het loodje. De Engelse arbeidersbeweging, die op vijftig jaar ervaring kan terugblikken, is niet gauw te vangen voor zulke grappen. Intussen heeft op 1 en 2 juni te Manchester een congres plaatsgevonden van de Britse organisatie van de Internationale, dat zonder twijfel de Engelse arbeidersbeweging voor een nieuw tijdperk stelt. Aanwezig waren 26 delegaten, die naast enige kleinere steden de knooppunten van de Engelse industrie vertegenwoordigden. De notulen van de Federale Raad onderscheidden zich van alle voorgaande documenten van deze raad en wel hierin, dat — in dit land van traditie en wet — de arbeidersklasse het recht werd toegekend zijn standpunten te verdedigen *met geweld*.

Het congres keurde deze notulen goed en besloot tot het volgende: de rode banier is het vaandel van de Britse organisatie van de Internationale; de arbeidersklasse eist de teruggave aan de arbeidende mensen van niet alleen de grondeigendommen, maar ook van alle arbeidsmiddelen in het algemeen; als voorlopige maatregel is de wettelijk vastgestelde achturige werkdag geëist; het congres feliciteerde de Spaanse arbeiders met de instelling van de republiek en de verkiezing van tien Spaanse arbeiders in de Cortes; van de Engelse regering werd de onmiddellijke vrijlating geëist van de nog vastzittende Ierse Fiann leden. — Een ieder, die bekend is met de geschiedenis van de Engelse arbeidersbeweging, zal erkennen, dat nog nooit één Engels arbeiderscongres dergelijke verregaande eisen heeft gesteld. In ieder geval heeft, in verband met dit congres en het treurige einde van de pseudo-federale raad der scheurmakers, de positie van de Internationale in Engeland vaste trekken aangenomen.

Vertaald uit het Duits